

LAUWHEID LEIDT TOT GODS OORDEEL

hjms

Broeders en zusters, in deze bijbelverkondiging zal ik ingaan op het onderwerp geestelijke lauwheid. Want geestelijke lauwheid is helaas een groot gevaar voor menige christen, die reeds een tijdje Jezus Christus volgt.

Hét schriftgedeelte dat over lauwheid handelt, betreft natuurlijk de brief aan de gemeente in Laodicéa te Klein-Azië (Openb. 3:14-22). Dit betreft een brief die afkomstig is van onze Hemelbruidegom Zélf, de Here Jezus Christus. En Zijn ogen zijn als vlammen vuur, die álles zien en doorgronden, óók hetgene wat diep in ons hart is verborgen (Openb. 1:13-14).

Laodicéa was de hoofdstad van Frygië in de buurt van Kolosse en ten westen van Efeze. De stad was gesticht door de Romeinse keizer Antiochus II Theos. Het lag in het midden van het huidige Turkije. Het was een rijke stad en was in die tijd zeer bekend om een viertal redenen. Er was een welvend bankwezen, er waren veel bankiers. Ook was er een bloeiende kledingindustrie. En er werden ook allerlei medicijnen en zalfjes vervaardigd.

De stad lag aan het riviertje de Lykos. Dit was een rivier met schoon, ijskoud smelwater uit de Anatolische bergen, maar in de stad Laodicéa aangekomen was dit water inmiddels lauw, brak en zoutig geworden. Wat was hiervan de oorzaak? Bij deze stad Laodicéa waren hete bronnen in de bergen, die rijk aan zouten en calcium waren. Het ijskoude water van de rivier en het hete water van de bronnen kwam samen in de stad en werd vervolgens vermengd tot lauw, zout en ondrinkbaar water.

De burgers van Laodicéa werden volledig in beslag genomen door de welvaart. De bevolking hield van hard werken. Zij produceerden, handelden en verkochten. En alles werd gefinancierd door de bankiers. Het winstmaken bepaalde hun kijk op het leven. Dáár ging het om.

De bijbel waarschuwt ons, dat een wereldse atmosfeer van ongebreideld materialisme en kapitalisme een teken voor de eindtijd is. Leest u Luk. 17:26-30 maar eens. Herkent u deze sfeer? De bijbel waarschuwt ons dat in zulk een atmosfeer vele christenen een groot gevaar lopen om geestelijk lauw te worden.

Jezus, de Zoon van God, heeft ogen die alles zien. Hij had een klacht tegen Laodicéa. Hij had geen klacht tegen de ongelovige burgers van die stad. Neen, Hij had een klacht tegen de christelijke gemeente van die stad. En als wij Openb. 3:14-22 goéd lezen, dan zien wij dat de vier kenmerken van de stad Laodicéa, namelijk het bankwezen, de kledingindustrie, de cosmetica-industrie en het lauwe water, in Zijn klacht (de verzen 15-17) én in Zijn remedie (vers 18) terugkomen. Wij zien hier een prachtig beeld van de werking van de Heilige Geest. Hij gebruikt de natuurlijke dingen om het geestelijke aan ons duidelijk te maken.

Leest u Openb. 3:15-17 --- *“Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet; och, of gij koud waart, of heet! Zo dan, omdat gij lauw zijt, en noch koud noch heet, Ik zal u uit Mijn mond spuwen. Want gij zegt: Ik ben rijk, en verrijkt geworden, en heb geens dings gebrek; en gij weet niet, dat gij zijt ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt.”*

Waarom had Jezus deze klacht? Omdat de christenen van Laodicéa de denkwijze, leefwijze en werkwijze van de burgers van die stad, dus van de ongelovige wereldlingen, hadden overgenomen. Zij deden volop mee om veel geld te verdienen. Zij waren bezig met mooie kleding en het bereiden van medicijnen, zalfjes en cosmetica. Zij waren niet meer bezig met het verkondigen van het Evangelie. En hun liefde voor Jezus was lauw geworden en was vervangen door liefde voor de wereldse dingen. Terwijl door hen het Levende Water zou moeten worden doorgegeven aan dorstige, verloren mensen, was dat water lauw en zout geworden. Ondrinkbaar! In wezen waren zij alléén nog slechts christen aan de buitenkant. In de ogen van de Heer ben je dan slechts ellendig, arm, blind en naakt. Je bent zodanig verachtelijk geworden, dat Hij je uit Zijn mond zal spuwen. Zij dachten dat ze rijk waren en geen gebrek hadden, maar ze waren arm en jammerlijk en ellendig. En in plaats van mooi gekleed, waren ze naakt. Jezus zei ook, dat zij blind waren. Waarom? Omdat zij hun eigen

armzalige, geestelijke toestand niet eens herkenden. De naam Laodicéa wordt door bijbelonderzoekers vertaald als *“rechtvaardig volk”* of *“s mensen gerechtigheid”* of *“rechten van de mens”*. De christenen uit de gemeente van Laodicéa dachten dus ten onrechte, dat zij (nog) rechtvaardig waren. Maar als Jezus, het Woord Zélf dat zegt, dan is het zo. Misschien waren zij ooit wel eens bekleed geweest met de gerechtigheid van Jezus, maar zij waren nu smakeloos en lauw geworden. Zódanig, dat Hij zei: *“Ik zal u uit Mijn mond spuwen”*. Laat we onszelf toch grondig onderzoeken. Wie troont er in ons hart? Is het Koning Jezus of is het de afgod van geld en materialisme, hobbies en vakanties? Het is nog niet te laat om ons grondig te bekeren en onze afvalligheid bij Hem te belijden. Dan zal Zijn kostbare Bloed ons reinigen.

Geliefde broeders en zusters, er is nóg een andere oorzaak van geestelijke lauwheid. Ook door teleurstellingen in ons leven kunnen wij lauw worden. Bijvoorbeeld, doordat de dingen in ons leven of bijvoorbeeld in de gemeente die wij bezoeken, niet zodanig verlopen zoals wij het graag zouden willen. En dan is het nog maar een kleine stap naar ongeloof. Laten wij gezamenlijk Luk. 24:13-21 lezen en dan vers voor vers er wat dieper op ingaan.

Vers 13 --- De bijbel begint met te zeggen: *“En zie”*. M.a.w. er wordt grote oplettendheid van u en mij gevraagd! Wat nu komt is belangrijk! Twee discipelen verlieten Jeruzalem, de stad die in het Woord van God vaak een beeld van de gemeente is (Openb. 21:9-10). En zij gingen op weg naar Emmaüs. Bijbelonderzoekers zeggen dat Emmaüs *“lauwe wateren”* en *“veracht volk”* betekent. Deze discipelen waren dus hard op weg om lauw te worden. En een lauwe gemeente, is in Gods ogen een veracht volk. Hij zal je dan uitspuwen (Openb. 3:16).

Vers 14-16 --- Zij bespraken de dingen die er gebeurd waren, in het bijzonder dat Jezus was gestorven en dus blijkbaar niet de man was, waarvan zij gehoopt hadden dat Hij hen van de Romeinen zou verlossen. Zij waren zodanig teleurgesteld, dat zij Jeruzalem hadden verlaten, om hun oude levensstijl maar weer op te pakken. Maar wélk een grote Liefde van Jezus, dat Hij hen na Zijn Opstanding uit de dood als één van de eersten opzocht. Doch het gevolg van hun teleurstelling was, dat zij Jezus niet meer herkenden, terwijl Hij toch bij hen was. De teleurstelling had hen verblind en nu waren zij op weg naar de lauwheid van Emmaüs. Zo is het ook in onze levens mogelijk, dat het Woord van God in de predikingen wordt geopend, maar het doet je niets meer. Door de teleurstellingen in je leven. Of dat de zalving van de Heilige Geest aanwezig is en je het niet eens bemerkt.

Vers 19 --- Hier lezen wij de oorzaak van hun teleurstelling, namelijk een niet volledig geloof. Zij geloofden dat Jezus slechts een Profeet was en niet ook God. M.a.w. al de wonderen, met name de geestelijke wonderen, die Jezus als Gods Zoon in hun leven had kunnen verrichten, waren aan hen voorbij gegaan. De werkelijke verlossing en vergeving van hun zonden, de wedergeboorte, de vervulling met de Heilige Geest, etc. etc. waren aan hen voorbij gegaan. En derhalve waren zij gemakkelijk ten prooi aan hun teleurstelling gevallen.

Vers 20,21 --- Zij hadden gehoopt dat Jezus de Verlosser van Israël was, de Messias, maar helaas was alles tevergeefs gebleken en was alles nu voorbij. Het was nu zelfs al drie dagen geleden, dat Hij was gestorven. Er was niets meer aan te doen. Zij waren zó in alles teleurgesteld, dat zij maar weer terug naar Emmaüs gingen, terug naar die lauwheid.

Maar broeders en zusters, herinnert u zich het advies van Jezus uit Openb. 3:18-20 als wij van geestelijke lauwheid verlost willen worden? Laten we dat advies nog eens lezen: *“Ik raad u dat gij van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, opdat gij rijk moogt worden; en witte klederen, opdat gij moogt bekleed worden, en de schande uwer naaktheid niet geopenbaard worde; en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat gij zien moogt. Zo wie Ik liefheb, die bestraf en kastijd Ik; wees dan ijverig, en bekeer u. Zie, Ik sta aan de deur, en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij. “*

Jezus adviseert ons om een aantal dingen van Hem te kopen: Allereerst goud, dat in het vuur beproefd is. Dit verwijst naar Hem als het vleesgeworden Woord (Joh. 1:14), Dat werd beproefd door het vuur van het kruis van Golgotha, maar de dood overwon. Met dit geestelijk "goud" ben je pas écht rijk. De materiële rijkdom van deze wereld is slechts bedrog. Ten tweede zegt Jezus, koopt witte klederen, opdat je naaktheid bedekt wordt. Door onze zonden staan wij geestelijk naakt voor God, maar wie zijn zonden belijdt, wordt gewassen door het Bloed van Jezus, het Lam en wordt door God gerechtvaardigd en bekleed met de kleren der gerechtigheid. Tenslotte adviseert Jezus om je ogen met ogenzalf te zalven, opdat je niet meer blind bent, maar kunt zien. Dit is de zalving van de Heilige Geest.

Als wij dan Zijn advies volledig hebben opgevolgd, staat Jezus bij de deur van ons hart en Hij klopt aan. En Hij wil dat, wanneer wij Zijn stem horen, wij de deur van ons hart zullen openen en Hem uitnodigen om binnen in ons hart te komen. En dan wil Hij avondmaal houden, d.w.z. gemeenschap met ons hebben. Wat betekent dit toch allemaal? Gemeenschap met Hem hebben? Laten we eens terug gaan naar de Emmaüsgangers en Luk. 24:25-35 lezen, dat we dan opnieuw weer vers voor vers zullen behandelen.

Vers 25-27, 32 --- Dit is het spreken van Jezus tot en Zijn kloppen aan ons hart. Hij spreekt met Zijn Woord tot ons en legt het uit door de Heilige Geest. En Hij nodigt Zichzelf uit: "*Doe toch je hart voor Mij open*". En als je gewillig luistert, dan zal je hart beginnen te branden.

Vers 28-29 --- Toen ze bij Emmaüs waren gekomen, hield Jezus Zich alsof Hij verder wilde gaan. Hij dringt Zich niet aan ons op, maar op onze uitnodiging zal Hij ons hart graag binnenkomen. Maar de twee discipelen dwongen Hem als het ware, zó brandden hun harten. Toen zij het Woord hoorden, openden hun hart en nodigden Jezus uit om binnen te komen.

Vers 30 --- En wat deed Jezus? Hij nam het brood en Hij hield avondmaal met hen (Openb. 3:20). En Hij brak het Brood. Hij wees hen op het offer van Zijn Lichaam en van Zijn Bloed. Dit is gemeenschap met Jezus hebben, als je Zijn kruisoffer persoonlijk voor je eigen leven hebt geaccepteerd en Hem als je Verlosser aanneemt. Als je hart brandt van dankbaarheid voor hetgeen, dat Hij voor je heeft gedaan. Hij stierf onschuldig een vreselijke dood voor grote zondaren zoals wij. Als je dit in de geest mag aanschouwen, dan zal een diepe liefde voor Jezus je hart vullen. Leest u ook Luk. 22:14-20.

Vers 31 --- En het grote wonder was, dat hun ogen werden geopend. Toen zij het avondmaal met Hem gebruikten, herkenden zij Hem. Dit was Jezus' antwoord aan hen, toen Hij zag dat hun harten van liefde brandden voor Hem. Toen zij met Hem aan tafel zaten, zagen zij Zijn handen het Brood breken. Zij zagen dat Zijn handen verwond waren door de spijkers waarmee Hij aan het kruis was geslagen. Toen zij Hem aankeken, zagen zij dat Zijn hoofd gewond was door de doornenkroon. Nu wisten zij dat Jezus voor hén was gestorven (Luk. 24:26a). Zij herkenden Hem en zij wisten: Jezus is opgestaan uit het graf. Hij is niet meer dood. Hij leeft! Hij is wáárachtig onze Verlosser.

Vers 33 --- En met een sneltreinvaart keerden zij terug naar Jeruzalem. M.a.w. zij bekeerden zich 100% en onmiddellijk van hun lauwheid.

Vers 35 --- In het breken van het Brood hadden zij Jezus herkend. Een gróót wonder, want bij het Laatste Avondmaal (Luk. 22) waren zij niet, maar uitsluitend de 12 discipelen bij Jezus geweest. Dit leert ons dat Jezus ons garandeert, dat als wij ons hart voor Hem openen en Hem binnenlaten, dat wij Hem zullen herkennen en gemeenschap met Hem mogen hebben.

Is God niet goed, broeders en zusters? Wat een wondere, liefdevolle God is Hij toch. Bekeert u zich vandaag nog. Amen.